

Dosarul nr. 3-1415/2022, 2-22082304-12-3-10062022

H O T Ă R Ă R E
în numele Legii

08 august 2024

municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

în componență:

președintele ședinței, judecătorul Viorica Dodon

grefierul Alina Roman

cu participarea:

reclamantului Victor Pruteanu

reprezentantului reclamantului, avocatul Adrian Grosu

reprezentantului pârâtului, Radu Radu

examinând în ședință de judecată publică cauza în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Pruteanu împotriva Parlamentului Republicii Moldova privind anularea actului administrativ și restabilirea în funcție,

c o n s t a t ă

La data de 09 iunie 2022, prin intermediul poștei, Victor Pruteanu a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Parlamentului Republicii Moldova privind anularea actului administrativ și restabilirea în funcție.

În motivarea acțiunii reclamantul Victor Pruteanu indică că prin hotărârea Biroului Permanent a Parlamentului Republicii Moldova, nr. 6 din 30 martie 2022 a fost modificată hotărârea Biroului Permanent al Parlamentului Republicii Moldova nr. 6/2015 cu privire la structura și efectivul limită ale Secretariatului Parlamentului, în consecință fiind redus efectivul limită al Secretariatului Parlamentului și lichidată funcția publică de șef Secția multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice.

Ulterior, prin Ordinul Secretarului general a Parlamentului DRU-6 nr. ***** din 12 aprilie 2022 Victor Pruteanu a fost preavizat despre eliberarea din funcția de șef al Secției multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice în legătură cu lichidarea funcției publice deținute.

Conform pct. 1 din Ordinul Secretarului general a Parlamentului DRU-6 nr. ***** din 06 mai 2022 Victor Pruteanu a fost înștiințat că se eliberează din funcția

publică de șef al Secției multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice în legătură cu lichidarea funcției publice deținute, începând cu 16 mai 2022.

Ordinul nr. *****și Ordinul nr. *****, i-au fost aduse la cunoștința lui Victor Pruteanu, sub semnătură, dar în acestea nu a fost indicată informația cu privire la exercitarea căilor de atac, în conformitate cu art. 124 Cod administrativ.

Referitor la Hotărârea nr. 6, Victor Pruteanu a aflat despre existența acesteia din conținutul scrisorii SG2 nr. 27 din 03 mai 2022, prin care s-a comunicat că prin Hotărârea nr. 6 a fost redus efectivul-limită al Secretariatului Parlamentului, fiind aprobată o nouă structură a acestuia și o nouă organigramă, unde nu se mai regăsește Secția multimedia și rețele de socializare și respectiv funcția de șef de secție.

Cu toate acestea, până la ziua depunerii acțiunii pârâtul refuză eliberarea unei copii a Hotărârii nr. 6.

La 25 mai 2022 Victor Pruteanu a înaintat cerere prealabilă către Parlamentul Republicii Moldova, prin care a solicitat (a) anularea/revocarea actelor administrative nominalizate și (b) eliberarea copieii Hotărârii nr. 6, cât și a altor acte/informații relevante, iar în interiorul termenului prevăzut de Lege, pârâtul a refuzat satisfacerea cerințelor înaintate, cât și eliberarea informației solicitate.

Consideră reclamantul că comportamentul de rea-credință și refuzul pârâtului de a-i elibera copia Hotărârii nr. 6 nu poate fi plasat pe umerii lui Victor Pruteanu, or, deși pârâtul este obligat să notifice/comunice toate actele emise în privința lui Victor Pruteanu în cadrul unei proceduri administrative, cel dintâi acționează cu rea-credință și se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege.

Subliniază reclamantul că la inițierea și derularea procedurii de reorganizare și cea de eliberare din funcție, pârâtul nu a respectat garanțiile și procedura prevăzute de lege, deoarece pârâtul a refuzat în mod ilegal de a propune lui Victor Pruteanu numirea/transferul în funcțiile vacante/nou create ca urmare a reorganizării, fapt care se demonstrează prin cererea din 06 mai 2022, adresată pârâtului.

Invocă reclamantul că actele administrative contestate, în calitate de acte administrative individuale defavorabile ilegale, sunt afectate de mai multe vicii, manifestate prin (i) lipsa motivării corespunzătoare și (ii) omisiunea indicării unor elemente de structură, fapt ce denotă nulitatea acestora și aduce atingere dreptului la apărare a lui Victor Pruteanu.

Astfel, invocă că actele contestate nu conțin motivarea în drept cu privire la temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul.

Mai indică reclamantul că, având în vedere natura de acte administrative individuale defavorabile, acestea nu conțin nici o mențiune cu privire la procedura

administrativă ce a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Pârâtul a emis actele contestate fără a realiza audieri pe marginea faptelor date, fapt ce denotă existența unui viciu de procedură.

Menționează reclamantul că actele emise de către pârât reprezintă o manifestare a dreptului discreționar, exercitat de către autoritățile publice fără a fi luate în considerare toate faptele relevante; cu încălcarea limitelor legale ale dreptului discreționar; contrar scopului acordat prin lege.

Actele administrative contestate reprezintă niște manifestări a puterii publice, nerezonabile și respectiv, disproporționale.

În contextul celor enunțate cere Victor Pruteanu admiterea acțiunii, anularea Hotărârii Biroului Permanent a Parlamentului Republicii Moldova nr. 6 din 30 martie 2022, în partea lichidării funcției publice șef Secția multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice, anularea ordinului Secretarului general a Parlamentului Republicii Moldova DRU-6 nr. ***** din 12 aprilie 2022, cu privire la preavizarea lui Victor Pruteanu despre eliberarea din funcția publică de șef Secția multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice, anularea Ordinului Secretarului general a Parlamentului Republicii Moldova DRU-6 nr. ***** din 06 mai 2022 cu privire la eliberarea lui Victor Pruteanu din funcția publică de șef Secția multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice, obligarea Parlamentului Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil - ordin privind restabilirea lui în funcția de șef Secția multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice și să-i achite lui Victor Pruteanu, salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 16 mai 2022 și până la ziua repunerii în funcția de șef Secția multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice.

Pârâtul Parlamentul Republicii Moldova a depus referință la acțiune. În motivarea referinței indică că la 30 martie 2022 a fost adoptată Hotărârea Biroului permanent pentru modificarea hotărârii Biroului permanent nr. 6/2015 cu privire la structura și efectivul-limită ale Secretariatului Parlamentului și la asigurarea materială a personalului Secretariatului Parlamentului. Corespunzător, prin Hotărârea Biroului permanent nr. 6 din 30 martie 2022 a fost redus efectivul-limită al Secretariatului Parlamentului, fiind aprobate o nouă structură a acestuia (conform anexei nr. 1 a hotărârii) și o nouă organigramă (conform anexei nr. 2). În scopul eficientizării asistenței acordate Parlamentului, precum și întru consolidarea resurselor și capacității de funcționare a Secretariatului, a fost aprobată noua structură optimizată a Secretariatului Parlamentului, care s-a bazat pe următoarele obiective:

- optimizarea numărului de unități de personal în Secretariatul Parlamentului cu redistribuirea sarcinilor și responsabilităților;
- optimizarea numărului funcțiilor publice de conducere în subdiviziunile distincte ale Secretariatului;
- ajustarea statutului subdiviziunilor distincte corelat cu Normele privind instituirea subdiviziunilor structurale ale autorităților publice, stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 1001/2011 privind punerea în aplicare a unor acte legislative;
- optimizarea cheltuielilor suportate de Secretariatul Parlamentului în contextul necesităților stringente de economisire a mijloacelor bugetare, având în vedere contextul financiar-economic general.

Invocă că realizarea acestor obiective a generat o reducere a efectivului de personal din cadrul Secretariatului Parlamentului cu 63 unități, din care 30 unități funcții vacante, iar pentru 33 unități personalul a fost preavizat cu respectarea strictă a cadrului normativ în vigoare. Din cele 33 unități de personal preavizat, 16 sunt funcții publice de conducere.

După aprobarea statului de personal s-a redus efectivul-limită și în cadrul Direcției generale comunicare și relații publice de la 21 la 13 unități de personal (4 unități funcții publice de conducere și 4 funcții publice de execuție), fiind astfel ajustată structura Direcției în corelare cu normele privind instituirea subdiviziunilor structurale ale autorităților publice, stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 1001/2011 privind punerea în aplicare a unor acte legislative, prin lichidarea subdiviziunilor din cadrul Direcției generale, inclusiv și Secția multimedia și rețele de socializare. Totodată, raționamentele economice ale optimizărilor efectuate se materializează într-o economie considerabilă a mijloacelor financiare alocate pentru salarizarea funcționarilor Secretariatului Parlamentului din Bugetul de Stat. Astfel, pentru perioada iunie-decembrie 2022 cheltuielile menționate urmează a fi diminuate cu peste 10 milioane lei.

Drept urmare, prin Ordinul DRU-6 nr. ***** din 12 aprilie 2022, în temeiul prevederilor art. 141 alin. (1) și (4) din Regulamentul Parlamentului și art. 63 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158/2008, Victor Pruteanu a fost preavizat despre eliberarea din funcția de șef al Secției multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice în legătură cu lichidarea funcției publice deținute, fiindu-i stabilită o perioadă de preaviz de 30 zile din data aducerii la cunoștință a ordinului și cu reducerea programului de muncă până la 2 ore, fără reducerea salariului cuvenit. Prin Ordinul Secretarului general al Parlamentului Republicii Moldova cu privire la eliberarea din funcție DRU-6 nr. ***** din 06 mai 2022, Victor Pruteanu a fost eliberat din funcția de șef al Secției multimedia și rețele de socializare.

În așa mod, pârâtul constată caracterul declarativ și nefondat al obiecțiilor expuse față de hotărârea Biroului permanent nr. 6 din 30 martie 2022 pentru modificarea hotărârii Biroului permanent nr. 6/2015 cu privire la structura și efectivul-limită ale Secretariatului Parlamentului și la asigurarea materială a personalului Secretariatului Parlamentului, Ordinul Secretarului general al Parlamentului Republicii Moldova cu privire la preavizare DRU-6 nr. *****din 12 aprilie 2022 și Ordinul Secretarului general al Parlamentului Republicii Moldova cu privire la eliberarea din funcție DRU-6 nr. ***** din 06 mai 2022.

Totodată, pârâtul califică ca eronată alegația reclamantului privind faptul că până la ziua depunerii acțiunii pârâtul refuză eliberarea unei copii a Hotărârii nr. 6, or, la 01 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, hotărârea Biroului permanent nr. 6/2022 a fost expediată tuturor angajaților Secretariatului Parlamentului. Suplimentar, indică că hotărârea menționată a fost anexată la răspunsul oferit reclamantului nr. SG-252 din 15 iunie 2022.

În contextul dat pârâtul consideră respectarea în totalitate a procedurilor legale la emiterea hotărârii Biroului permanent nr. 6 din 30 martie 2022 pentru modificarea hotărârii Biroului permanent nr. 6/2015 cu privire la structura și efectivul-limită ale Secretariatului Parlamentului și la asigurarea materială a personalului Secretariatului Parlamentului, a Ordinului Secretarului general al Parlamentului Republicii Moldova cu privire la preavizare DRU-6 nr. *****din 12 aprilie 2022 și a Ordinului Secretarului general al Parlamentului Republicii Moldova cu privire la eliberarea din funcție DRU-6 nr. ***** din 06 mai 2022, motive pentru care pârâtul solicită respingerea ca fiind neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de reclamantul Victor Pruteanu împotriva Parlamentului Republicii Moldova.

Reclamantul Victor Pruteanu și reprezentantul reclamantului, avocatul Adrian Grosu în ședința de judecată au susținut acțiunea integral și au solicitat admiterea în sensul formulat.

Reprezentantul pârâtului, Radu Radu acțiunea nu a recunoscut și a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată din motivele invocate în referință și susținute în dezbaterile judecătorești.

Examinând acțiunea cu actele anexate, referința și materialele cauzei, audiind părțile, stabilind starea de fapt de drept, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă și întemeiată, din următoarele motive.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, (1) orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. (2) O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

În conformitate cu art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii instanța de judecată constată că la 06 mai 2022 pârâțul a emis Ordinul nr. ***** cu privire la raporturile de serviciu, în temeiul căruia s-a dispus eliberarea din funcție a reclamantului Victor Pruteanu, începând cu 16 mai 2022, ordinul fiind adus la cunoștința reclamantului al 10 mai 2022.

La 25 mai 2022 reclamantul Victor Pruteanu a adresat pârâțului cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea/revocarea hotărârii Biroului permanent al Parlamentului nr. 6 din 30 martie 2022 în partea lichidării funcției publice de șef Secșția multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice, a Ordinului Secretarului general al Parlamentului nr. ***** din 12 aprilie 2022 cu privire la preavizarea reclamantului despre eliberarea din funcție și

Ordinului Secretarului general al Parlamentului nr. ***** din 06 mai 20212 cu privire la eliberarea reclamantului din funcție, cu eliberarea copiilor actelor.

La data de 09 iunie 2022, prin intermediul poștei, Victor Pruteanu a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Parlamentului Republicii Moldova privind anularea actului administrativ și restabilirea în funcție.

Astfel, instanța constată depunerea acțiunii în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

În conformitate cu art. 191 alin. alin. (1)-(3) Cod administrativ, (1) cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ. (2) Curțile de apel soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor administrative normative, care nu se supun controlului de constituționalitate. (3) Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Prin hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 555/25 din 27 noiembrie 2018 și nr. 584/27 din 11 decembrie 2018 s-a dispus specializarea sediilor Judecătoriei Chișinău și au fost aprobate listele judecătorilor specializați conform sediilor Judecătoriei Chișinău.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 28/3 din 23 ianuarie 2024 s-a dispus specializarea sediilor Judecătoriei Chișinău și au fost aprobate listele judecătorilor specializați după cum urmează:

- în materie penală (cauze penale, contravenționale și ce țin de activitatea judecătorului de instrucție) – sediile Buiucani și Ciocana.

- în materie civilă (cauze civile, contencios administrativ și insolabilitate) – sediile Centru, Râșcani și Botanica (central).

Analizând circumstanțele speței în raport cu normele legale citate, instanța de judecată constată că reclamantul a respectat procedura prealabilă și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată competentă, din care motive, conchide că acțiunea este admisibilă.

Referitor la fondul cauzei instanța de judecată constată următoarea stare de drept și de fapt.

Conform art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Reieșind din dreptul subiectiv afectat, care a fost determinat de legiuitor și care a fost formulat în art. 20 Cod administrativ, care stabilește că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În sensul art. 39 alin. (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, (1) orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. (2) O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Noțiunea de act administrativ este reglementată și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Potrivit acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Conform art. 61 Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 (în redacția în vigoare la data realizării raportului juridic litigios), raporturile de serviciu încetează în următoarele cazuri:

- a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților;
- b) eliberare din funcție;
- c) destituire;
- d) demisie.

Conform art. 63 alin. (1) lit. c), alin. (2)-(5) Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 (în redacția în

vigoare la data realizării raportului juridic litigios), persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în următoarele cazuri: autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv.

În cazul eliberării din funcția publică în condițiile alin. (1) lit. a)-c), autoritatea publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz cu o durată de 30 de zile calendaristice, iar în restul cazurilor – de 15 zile calendaristice, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (1) lit. j) și k), pentru care nu se acordă preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum și perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma.

În perioada de preaviz, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție acordă funcționarului public în cauză reducerea programului de muncă, cu până la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit.

În perioada de preaviz nu se admite acordarea concediului de odihnă anual sau a concediului neplătit. Concediul de odihnă anual se acordă doar în cazul în care a fost planificat în graficul anual al concediilor de odihnă.

În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare, funcționarul public poate fi transferat sau promovat în această funcție.

În cazul eliberării funcționarilor publici în temeiul alin. (1) lit. a) și c), autoritatea publică este obligată să prezinte, în modul stabilit, cu 30 de zile calendaristice înainte de eliberare, subdiviziunii teritoriale a autorității administrative responsabile de implementarea politicii în domeniul promovării ocupării forței de muncă informațiile privind funcționarii publici care urmează a fi disponibilizați.

Nu se admite eliberarea funcționarului public în perioada aflării lui în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma, în perioada concediului de maternitate, concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 4 ani, precum și în perioada detașării, cu excepția cazului de lichidare a autorității publice.

În cazul reducerii efectivului de personal sau lichidării de funcții, autoritatea publică nu poate înființa posturi similare celor lichidate timp de un an de la data schimbărilor efectuate.

Conform art. 88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art. 86 alin. (1) lit. b) și c) din Codul muncii) doar cu condiția că, o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat, un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia).

În acest context, instanța de judecată explică că prevederile Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, fiind o lege specială în raport cu Codul muncii, se aplică în mod complementar, or, în conformitate cu prevederile art. (4) alin. (2) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008, prevederile prezentei legi se aplică funcționarilor publici cu statut special (colaboratorilor serviciului diplomatic, ai serviciului vamal, ai serviciului fiscal de stat, ai organelor apărării, de prevenire și combatere a corupției, securității naționale și ordinii publice, altor categorii stabilite prin lege) în partea care nu este reglementată prin legi speciale.

Art. 2 din Codul muncii stabilește că prezentul cod reglementează totalitatea raporturilor individuale și colective de muncă, controlul aplicării reglementărilor din domeniul raporturilor de muncă, jurisdicția muncii, precum și alte raporturi legate nemijlocit de raporturile de muncă. Prezentul cod se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi organice și prin alte acte normative. În cazul în care instanța de judecată stabilește că, printr-un contract civil, se reglementează de fapt raporturile de muncă dintre salariat și angajator, acestor raporturi li se aplică prevederile legislației muncii.

Astfel, se reține că la soluționarea litigiului de muncă, urmează a fi aplicate atât prevederile legii speciale, cât și prevederile legii generale. Or, Codul muncii, este o lege codificată care reglementează totalitatea raporturilor individuale și colective de muncă și se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi organice și prin alte acte normative.

Instanța de judecată reiterează că reclamantul Victor Pruteanu a deținut, până la momentul eliberării din funcție, funcția de șef Secție multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice.

Prin Hotărârea Biroului permanent al Parlamentului Republicii Moldova nr. 6 din 30 martie 2022 pentru modificarea hotărârii Biroului permanent nr. 6/2015 cu privire la structura și efectivul-limită ale Secretariatului Parlamentului și la asigurarea materială a personalului Secretariatului Parlamentului, funcția deținută de reclamant a fost redusă.

Instanța respinge argumentul reclamantului referitor la faptul că pârâțul nu a redus prioritar funcțiile vacante existente în cadrul structurii Secretariatului,

deoarece Hotărârea nr. 6/2022 viza nu doar reducerea funcțiilor, ci și aprobarea unei noi structuri a acestuia și a unei noi organigrame.

În conformitate cu art. 255 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Potrivit legislației pertinente reducerea statelor de personal, respectiv, reducerea funcției deținute de reclamant la data eliberării acestuia, ține de competența exclusivă a angajatorului, astfel, încât instanța de judecată nu este îndreptățită de a interveni sub acest aspect, deoarece în acest caz instanța își asumă abilitate angajatorului, substituindu-l în competențele exclusive.

Instanța de judecată constată că emiterea Hotărârii Biroului permanent al Parlamentului Republicii Moldova nr. 6 din 30 martie 2022 pentru modificarea hotărârii Biroului permanent nr. 6/2015 cu privire la structura și efectivul-limită ale Secretariatului Parlamentului și la asigurarea materială a personalului Secretariatului Parlamentului este oportunitatea autorității publice pârâte, iar instanța nu este în drept de a se expune asupra oportunității actului administrativ.

Astfel, instanța respinge ca fiind neîntemeiată cererea reclamantului Victor Pruteanu privind anularea Hotărârii Biroului permanent al Parlamentului Republicii Moldova nr. 6 din 30 martie 2022 pentru modificarea hotărârii Biroului permanent nr. 6/2015 cu privire la structura și efectivul-limită ale Secretariatului Parlamentului și la asigurarea materială a personalului Secretariatului Parlamentului.

Instanța de judecată constată că prin Ordinul pârâtului nr. *****din 12 aprilie 2022 cu privire la preavizare, reclamantul a fost preavizat despre eliberarea din funcția deținută în legătură cu lichidarea funcției publice, cu perioada de preaviz de 30 de zile calendaristice din data aducerii la cunoștință a ordinului, cu durata redusă a programului de muncă cu până la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului, ordinul comunicat reclamantului la 12 aprilie 2022.

La fel, instanța de judecată constată corespunderea exigențelor legale citate a Ordinului pârâtului nr. *****din 12 aprilie 2022, acesta fiind emis conform prevederilor art. 63 alin. (2) Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 (în redacția în vigoare la data realizării raportului juridic litigios), în motivarea acestuia fiind expuse argumentele ce au determinat emiterea ordinului dat, fapt ce generează respingerea și a acestei pretenții a reclamantului, deoarece temeiuri pentru anularea ordinului dat în speță lipsesc.

Ulterior, prin Ordinul pârâtului nr. ***** din 06 mai 2022 s-a dispus eliberarea din funcție a reclamantului din data de 16 mai 2022 în legătură cu lichidarea funcției deținute de acesta, ordin adus la cunoștința reclamantului la 10 mai 2022.

Instanța constată că acesta a fost emis în interiorul termenului stabilit de lege, calculat de la data preavizării reclamantului cu referire la data eliberării din funcție, data de 16 mai 2022 fiind proxima zi lucrătoare după expirarea termenului de preaviz de 30 de zile din data aducerii la cunoștința reclamantului a Ordinului nr. ***** din 12 aprilie 2022.

Evaluând starea de fapt și starea de drept, instanța de judecată constată ilegalitatea actului administrativ contestat nr. ***** din 06 mai 2022, din considerentele ce succed.

Instanța constată că ordinul indicat nu corespunde cerințelor art. 63 alin. (4) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, deoarece la materialele cauzei lipsesc probe ce ar dovedi propunerea reclamantului a transferului în altă funcție vacantă sau promovării acestuia în funcție vacantă în contextul în care materialele cauzei atestă cert dispunerea de funcții vacante în cadrul structurii pârâtului, reclamantul fiind tratat diferențiat față de alți salariați.

În acest context instanța de judecată subliniază că, ordinul contestat, este un act administrativ individual defavorabil, prin care reclamantul este vătămat în dreptul său, protejat de art. 6 alin. (1)-(3) din Codul muncii, care statuează că libertatea muncii este garantată prin Constituția Republicii Moldova. Orice persoană este liberă în alegerea locului de muncă, a profesiei, meseriei sau activității sale. Nimeni, pe toată durata vieții sale, nu poate fi obligat să muncească sau să nu muncească într-un anumit loc de muncă sau într-o anumită profesie, oricare ar fi acestea. Alin. (4) din articolul menționat, prevede că orice act juridic încheiat cu nerespectarea dispozițiilor alin. (1), (2) și (3) este nul.

Instanța de judecată constată că autoritatea pârâtă, invocând ca temei legal de încetare a raporturilor de serviciu cu reclamantul prevederile art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a încălcat dreptul preferențial al reclamantului la menținerea la lucru în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal prevăzut de art. 183 din Codul muncii.

Astfel, alegațiile autorității publice pârâte referitoare la faptul că, în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, poate transfera sau promova funcționarul public preavizat în funcția publică vacantă sau temporar vacantă și în acest context reprezintă un drept al autorității de a transfera sau promova funcționarul public preavizat în funcția publică vacantă, sunt apreciate critic de către instanța de judecată. Or, cuvântul „poate” din norma legală citată, nu acordă autorității publice pârâte dreptul de a acționa arbitrar (art. 16 alin. (2) Cod administrativ), pârâtul având obligația de respecta principiul legalității (art. 21 Cod administrativ). Or, reclamantul Victor Pruteanu, avea speranță legitimă, bazată pe lege, că raportul de serviciu al acestuia va fi prelungit și va fi transferat în altă funcție vacantă sau temporar vacantă.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ prevede că acte defavorabile sunt actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, ordinul contestat este un act administrativ individual defavorabil reclamantului, deoarece afectează dreptul/interesul legitim al reclamantului, respingând acordarea avantajului solicitat – transferarea în altă funcție vacantă. Respectiv, reclamantului urmasă să i se respecte garanțiile procedurii administrative, prevăzute de Codul administrativ la art. art. 94, 118 Cod administrativ, și anume: să fie audiat până la emiterea actului administrativ individual defavorabil și actul administrativ individual defavorabil să fie motivat.

În conformitate cu art. 94 Cod administrativ, (1) înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

(2) Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

În conformitate cu art. 118alin. alin. (1)-(3) Cod administrativ, (1) motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

(2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Contrar normelor legale citate, reclamantul Victor Purteanu nu a fost audiat până la emiterea actului defavorabil, iar decizia emisă în privința lui nu este motivată, deoarece din conținutul actului administrativ nu sunt identificabile temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerație autoritatea publică la emiterea acestei decizii.

Faptul că autoritatea publică, în textul actului administrativ emis a indicat normele legale pe care le consideră relevante nu este suficient, deoarece din motivarea respectivului act, nici reclamantul, nici instanța de judecată, căreia potrivit legii îi revine obligația de a verifica legalitatea actului contestat, nu poate găsi răspuns la întrebarea simplă: de ce reclamantului nu i s-a propus o altă funcție vacantă sau temporar vacantă.

Pretinsa justificare invocată de către autoritatea publică bazată pe dreptul discreționar al acesteia – dreptul, ci nu obligația autorității de a propune o funcție vacantă, nu poate fi reținută ca fiind temeinică, deoarece exercitarea dreptul discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare (art. 16 alin. (2) Cod administrativ).

Actul contestat nu este motivat, ceea ce nu acordă protecție împotriva arbitrariului, or, în situația în care potrivit legii actul administrativ defavorabil urma a fi motivat, însă, în speță, motivarea lipsește, cererea de chemare în judecată reprezintă unicul mijloc de apărare, care trebuie să acorde o protecție efectivă, ci nu iluzorie, în scopul neadmiterii încălcării dreptului reclamantului la un recurs efectiv combinat cu obligația autorităților de a-și motiva decizia.

Obligația de motivare a unui act administrativ se regăsește în jurisprudența continuă a Curții Europene pentru Drepturile Omului și își are izvorul în dreptul oricărei părți în cadrul unei proceduri să prezinte judecătorului observațiile și argumentele sale (Werner vs Austria, hot. din 24.11.97) combinat cu dreptul părților și că aceste observații și argumente să fie examinate în mod efectiv (hot. Van de Hunk vs Olanda din 19.04.94), iar obligația de motivare a hotărârii este singurul mijloc prin care se poate verifica respectarea drepturilor menționate anterior. În temeiul art. 6 CEDO, autoritățile naționale, sunt obligate să-și motiveze deciziile în măsura în care acest lucru ar permite executarea efectivă a dreptului de apel, nu i-ar lăsa pe părți într-o stare de incertitudine și nu se va crea impresia că ei nu au fost auziți (Hirvisaari vs Finland, hot. din 27.09.2001; Garcia Ruiz vs Spain, hot. 21.01.1999, the Helly vs Finland, hot. 19 decembrie 1997).

Rezumând cele relatate, instanța de judecată conchide că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea prevederilor legale, angajatorul admitând și încălcări procedurale, și încălcări materiale, deoarece nerespectarea dreptului preferențial al reclamantului afectează dreptul material al reclamantului protejat de art. 183 alin. (2) lit. c) Codul muncii.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată nu identifică nici un temei care ar justifica măsurile întreprinse de pârât, or, reclamantului nu i se respectă drepturile principiale protejate de art. 5 din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008, care prevede că serviciul public se bazează pe principiile egalității și nondiscriminării, legalității, profesionalismului, transparenței, imparțialității, independenței, responsabilității,

stabilității și loialității, fără ca angajatorul să identifice vreo abatere imputabilă reclamantului.

Argumentele autorității publice pârâte referitoare la faptul că și-a exercitat dreptul său discreționar nu sunt reținute de instanța de judecată, deoarece exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

În temeiul art. 225 alin. (2) Cod administrativ, instanța de judecată concluzionează că pârâțul la emiterea actului contestat nu a respectat limitele legale ale dreptului său discreționar, nu a luat în considerație toate faptele relevante și nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege. Esența puterii discreționare are drept bază marja de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități, astfel, ca în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale, însă să acționeze cu respectarea principiului proporționalității.

Legalitatea actelor administrative înseamnă respectarea prevederilor Constituției Republicii Moldova și legile adoptate de Parlament, precum și cu actele normative care au o forță juridică superioară.

În ceea ce privește oportunitatea, aceasta reprezintă capacitatea de apreciere a autorităților publice referitoare la măsurile ce trebuie luate pentru realizarea obiectivului stabilit de lege, mijloacele utilizate, momentele sau etapele acțiunii. Cu alte cuvinte, oportunitatea este capacitatea administrativă de a aprecia cum este mai bine să se îndeplinească obiectivul stabilit, conform legii.

Art. 21 Cod administrativ, care prevede că (1) autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Statul de drept presupune respectarea principiului legalității, recunoscând, totodată, autorităților publice posibilitatea să-și exercite puterea discreționară, care reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale. Însă, această putere discreționară sau drept de apreciere, sau oportunitate nu sunt nelimitate. În exercițiul verificării activității administrative, judecătorul poate și trebuie să intervină atunci când este afectată legalitatea și se acționează cu exces de putere.

În acest context, instanța de judecată subliniază că argumentele autorității publice referitoare la faptul că și-a exercitat dreptul său discreționar (de a transfera sau nu reclamantul în altă funcție vacantă în urma lichidării funcției ocupate de reclamant) nu pot fi reținute de instanța de judecată din considerentul că scopul

oricărei autorități publice este de a servi interesul public. Cu alte cuvinte, autoritățile publice nu pot avea alte scopuri decât cele care asigură interesul public.

Deși Legea nr. 158/2008, la art. 34 alin. (4), prevede dreptul angajatorului de a transfera sau promova funcționarul public în altă funcție vacantă sau temporar vacantă, exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare (art. 16 alin. (2) Cod administrativ).

Respectiv, reieșind din faptul că autoritatea publică, potrivit legii nu are alte interese decât asigurarea intereselor publice, nu este clar de ce unui specialist în privința căruia nu s-a identificat nici o incompatibilitate și/sau abatere în legătură cu exercitarea obligațiilor funcționale, nu este propusă o altă funcție vacantă sau temporar vacantă. În acest sens, instanța apreciază critic argumentele pârâtului referitoare la faptul că art. 63 alin. (4) din Legea 158/2008 lasă la latitudinea autorității decizia de a propune funcția vacantă sau temporară vacantă, deoarece art. 16 și art. 137 Cod administrativ stabilesc dreptul autorității publice de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală și, astfel, era necesară o justificare legală la emiterea ordinului contestat.

În speță, unica soluție care corespundea scopului legii era cea de a propune reclamantului alte funcții vacante sau temporar vacante.

În ceea ce privește competența instanței de judecată care are obligația de a asigura legalitatea prin verificarea temeiurilor de încetare a raportului de serviciu, și anume, dacă actul administrativ contestat are un scop legitim urmărit însoțit de o justificare obiectivă și rezonabilă, iar măsurile întreprinse sunt necesare și adecvate. Instanța nu a verificat aspectele de oportunitate a actului administrativ defavorabil contestat, dar a examinat dacă la emiterea actului de încetare a raportului de serviciu a fost respectat principiul legalității.

Astfel, instanța a analizat dacă încetarea raportului de serviciu cu reclamantul Victor Pruteanu a fost determinată de circumstanțe obiective sau a fost determinată, în exclusivitate, doar de faptul că acesta urma a fi eliberat din funcție și angajată o altă persoană.

Conform art. 183 Codul muncii, (1) în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru beneficiază salariații cu o calificare și productivitate a muncii mai înaltă.

(2) În cazul unei egale calificări și productivități a muncii, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru au: a) salariații cu obligații familiale, care întrețin două sau mai multe persoane și/sau o persoană cu dizabilități; b) salariații în a căror familie nu sînt alte persoane cu venit de sine stătător; c) salariații care au o mai mare vechime în muncă în unitatea respectivă; d) salariații care au suferit în unitatea respectivă un accident de muncă sau au contractat o boală profesională; e) salariații care își ridică calificarea în instituțiile de învățămînt superior și

profesional tehnic, fără scoatere din activitate; f) persoanele cu dizabilități de pe urma războiului și membrii familiilor militarilor căzuți sau dispăruți fără urmă; g) participanții la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității teritoriale și independenței Republicii Moldova; h) inventatorii; i) persoanele care s-au îmbolnăvit sau au suferit de boală actinică și de alte boli provocate de radiație în urma avariei de la Cernobîl; j) persoanele cu dizabilități în privința cărora este stabilit raportul de cauzalitate dintre survenirea dizabilității și avaria de la C.A.E. Cernobîl, participanții la lichidarea consecințelor avariei de la C.A.E. Cernobîl în zona de înstrăinare în anii 1986-1990; k) salariații care au mai multe stimulări pentru succese în muncă și nu au sancțiuni disciplinare (art.211); l) salariații cărora le-au rămas cel mult 5 ani pînă la stabilirea pensiei pentru limită de vîrstă.

(3) În cazul cînd unele persoane indicate la alin. (2) corespund cîtorva criterii prevăzute la acest alineat, dreptul preferențial de a fi lăsate la lucru aparține persoanelor care corespund mai multor criterii în comparație cu celelalte persoane. În caz de egalitate a numărului de criterii, dreptul preferențial aparține persoanei care are o vechime în muncă mai mare la unitatea respectivă.

Instanța de judecată constată că pârâtul nu a evaluat criteriile impuse de lege referitoare la dreptul preferențial al reclamantului Victor Pruteanu la menținerea la lucru în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal, or, un specialist pregătit în domeniu cu o vechime de peste 5 ani evaluat pe parcurs cu calificativul „foarte bine” și promovat în funcție în cadrul autorității, valorează mai mult decât un nou angajat.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată constată că încetarea raportului de serviciu cu reclamantul este ilegală și discriminatorie, deoarece încetarea raportului de serviciu a fost dispusă fără a fi precedată de o apreciere a capacității de muncă, a productivității și a profesionalismului reclamantului și fără respectarea dreptului preferențial al acestuia prevăzut de art. 183 din Codul muncii. Dacă legalitatea constituie activitate conform legii, ce presupune că orice formă de manifestare a autorității publice trebuie să se încadreze în limitele stabilite de actele normative, puterea discreționară presupune libertatea ce i-a fost conferită de lege autorității publice pentru a alege o soluție sau alta. Principiul proporționalității (art. 29 Cod administrativ) impune ca orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

La fel, dreptul discreționar (art. 137 Cod administrativ) presupune că în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze

cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Raportând circumstanțele cauzei la normele legale aplicabile, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei pretenției reclamantului Victor Pruteanu privind anularea ordinului de eliberare din funcție motiv pentru care dispune admiterea acesteia în sensul formulat.

Cu referire la pretențiile reclamantului privind restabilirea în funcția deținută anterior, instanța conchide asupra inexistenței la momentul de față a funcției respective, motiv pentru care conform exigențelor legale și garanțiilor oferite de lege angajatului, în contextul expus reclamantul urmează a fi restabilit într-o funcție echivalentă celei lichidate, ținând cont de circumstanțele expuse, de prevederile legale indicate și de faptul că este o pretenție subsecventă celei de anulare a ordinului ***** din 06 mai 2022, instanța admite acest capăt de cerere.

În conformitate cu art. 195, 224 alin. (1) lit. a) și f), 231, 232 Cod administrativ, art. 236, 238-240, 256 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se admite parțial acțiunea.

Se anulează Ordinul nr. ***** din 06 mai 2022 privind eliberarea lui Victor Pruteanu din funcția de șef al Secției multimedia și rețele de socializare din cadrul Direcției generale comunicare și relații publice și se obligă Parlamentul Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil de transfer al reclamantului Victor Pruteanu în funcție echivalentă cu cea deținută până la eliberarea din funcție. În rest acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea, în conformitate cu art. 228 alin. (1), art. 195 Cod administrativ coroborate cu art. 256 alin. (2) Cod de procedură civilă și art. 356 Codul muncii, este de executare imediată și constituie temei pentru pârâțul Parlamentul Republicii Moldova de a-l admite pe reclamantul Victor Pruteanu la locul de muncă în funcție echivalentă cu cea deținută până la eliberarea din funcție și de a emite actul administrativ individual prin care să calculeze și să-i achite reclamantului Victor Pruteanu despăgubirea pentru perioada de absență forțată de

la locul de muncă, în temeiul art. 10 alin. (2) Cod administrativ și art. 90 Codul muncii.

Se explică pârâtului Parlamentul Republicii Moldova că hotărârea în baza art. 10 alin. (2), art. 228 alin. (1) și art. 195 Cod administrativ coroborate cu art. 256 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, constituie temei pentru calcularea și achitarea imediată a unui salariu mediu pentru absența forțată de la lucru reclamantului Victor Pruteanu.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Președintele ședinței,
judecătorul

Viorica Dodon